

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 6. september 2006
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4011-182
Sagsbeh.: LEJ
Fil-navn: FT-spm/IU.spm/Alm. del/nr.

Besvarelse af spørgsmål nr. 168 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 22. august 2005 (alm. del).

Spørgsmål:

"I forlængelse af samrådet den 21. august 2006 bedes ministeren oplyse, hvorledes undtagelsesbestemmelsen "særlige grunde" i udlændingelovens § 8, stk. 4, er udmøntet i praksis, og i hvilke tilfælde har den fundet anvendelse?"

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i § 8, stk. 4, at særlige grunde vil foreligge i hastesager og i sager omfattet af "Twenty or More"-ordningen. Endvidere vil der i forbindelse med strategisk genbosætning kunne foreligge særlige grunde, således at det er muligt at genbosætte en samlet gruppe.

Udlændingetjenesten har oplyst, at Udlændingetjenesten følger dette i praksis, således at der i hastesager og i sager omfattet af "Twenty or More"-ordningen ikke ses på de pågældendes sproglige forudsætninger, uddannelsesforløb, arbejds erfaring, familieforhold, netværk, alder og motivation. Dette gælder både i forhold til hovedpersonen og i forhold til den eventuelt medfølgende familie.

Udlændingetjenesten har som udgangspunkt mulighed for årligt at tilbyde genbosætning til 75 personer, som forelægges af UNHCR som "hastesager", og op til 20 personer, som forelægges af UNHCR som "Twenty-or-More"-sager. Dertil kommer de sidstnævnte personers familie. Årligt vil der således som udgangspunkt være tale om væsentligt over 100 personer, som årligt tilbydes genbosætning uden, at Udlændingetjenesten tager stilling til, om de pågældende findes at kunne slå rod i Danmark og få glæde af opholdet.

Som eksempler fra praksis kan nævnes en sag vedrørende en uledsaget mindreårig pige på 16 år fra den Demokratiske Republik Congo, som havde været udsat for grove overgreb bå-

de i sit hjemland og i Uganda, hvor hun havde søgt tilflugt. Sagen blev præsenteret af UNHCR som en hastesag, idet det blev vurderet, at hun ville risikere fortsatte overgreb i Uganda.

Som et andet eksempel fra praksis kan nævnes to sammenhængende iranske familier, som opholdt sig under meget vanskelige forhold i en flygtningelejr i Jordan. Sagerne blev præsenteret af UNHCR som "Twenty-or-More"-sager, idet familiens overhoved og hans barnebarn begge var alvorligt syge og ikke kunne få behandling i Jordan.

Udlændingesservice har endnu ikke haft behov for at anvende undtagelsen "særlige grunde" i forbindelse med strategisk genbosætning.